

ประชาชาติ

THE NATION

ปีที่ ๖

ฉบับที่ ๒๔๑๖

วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๑

ราคา ๕ สตางค์

คำพิพากษาคดี ม.จ. หญิง เรืองจิตต์ แจรง นายกกว่าปาฐกถาหลวงวิจิตรเป้นส่วนตัว ยกเลิกกฎหมายป้องกันรัฐธรรมนูญแล้ว

ผู้ตายมีทั้งบิดาและมารดาจะอดจำเลยเข้าบ้าน
ไปขอเท็จจริงที่ศาลยกฟ้องของโจทก์

การพิจารณา คดี หม่อมเจ้าหญิงเรืองจิตต์ แจรง อาภากร ปลง
พระชนม์ชีพเจ้าชายกิติฯ ที่ศาลจังหวัดนครราชสีมา และ
คดีได้สิ้นสุดลงด้วยคำตัดสินยกฟ้องโจทก์ และปล่อยจำเลยตาม
ข้อขอของเรา เมื่อวานนั้น บัดนี้เราขอเสนอสำเนาคำพิพากษา
เพื่อความละเอียด แจ่มแจ้งแก่ผู้อ่านของเรา ดังต่อไปนี้

(สำเนา) คดีดำ ๔๔๓ พ.ศ.

๒๔๗๐

คดีแดง ๒๐๐ พ.ศ. ๒๔๗๐

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๐

กรณีนี้ โจทก์ฟ้อง ว่า เมื่อ วันที่

๑๓-๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๐ เวลา

กลางคืน จำเลยได้ยิงหม่อมเจ้า

กิติสุริยภานุสรย์องค์พระชนม โดย

เจตนา เหตุเกิดที่บ้านป่าช่อง อำ

เภอจันทัก จังหวัดนครราชสีมา ขอ

ให้ลงโทษตามกฎหมายลักษณะอา-

ญามาตรา ๒๔๔.

จำเลยให้การว่า ได้ยิงหม่อมเจ้า

กิติสุริยภานุสรณ์ เพื่อป้องกันชีวิต

แก่บริวาร.

การพิจารณาคดีโจทก์ ไม่มี

ประจักษ์พยาน หรือพยานหลักฐาน

แสดงว่าจำเลยได้ยิง หม่อมเจ้ากิติสุ

ริยภานุสรณ์เนื่องจากเหตุอันใด คงมี

นางแถม นางสาวบุญเหลือคนใช้

ของฝ่ายจำเลย กับเด็กชายคนไร

รองหม่อมเจ้ากิติฯ มาด้วย คนทั้ง

สามนี้ กำลังนอนหลับในห้องอยู่ จึง

มิได้ทราบเหตุที่เกิดการฆาตกรรมขึ้น

คงทราบเรื่อง ก็แต่เมื่อได้เกิด การยิง

กันขึ้นเสียแล้ว.

นอกจากนี้ก็มีหลวงอาสวศิริอุป

ราชเลขา ประจำ จังหวัดนครราชสีมา

นายชำนาญ กระบวน นายอำเภอน

ทักเจ้ารองท้องก็ นายสมคำว

เอกนั้น คำวอาจประจำท้องก็ได้ไป

สืบสวนสอบสวน เมื่อภายหลังเหตุ

ได้เกิดขึ้นแล้ว เหตุที่ทราบมาเกือบ

ตลอดทั้งเรื่องได้ทราบ มาจากจำเลย.

กระบวน พิจารณา ได้ ความ ว่า

หม่อมเจ้า หญิง เรืองจิตต์ แจรง จำเลย

เป็นพระญาติกับหม่อมเจ้ากิติ สุริย-

ภานุ โดยพระบิดา หม่อมเจ้าชายกิติฯ

เป็น พระอนุชา ของ พระบิดา จำเลย

หม่อมเจ้ากิติฯ ทรงสร้าง คำหนัก อยู่

ณ ป่าช่องรายเราห่างกัน ประมาณ

๕ วา ตามปกติทั้งสองท่านเคยด้วย

ร่วมกันขณะคำหนักของจำเลย ในวัน

แนวคอมมิวนิสต์มฤตยูกษัตริย์เปรียบประดุจดา
จะให้รัฐบาลจัดการกับปาฐกถาไม่ยอม

ราวต่าง ๆ ในเครือ เรื่อง จะไม่
ได้วางใจไว้ มน ครี หลวง วิจิตร จาก
การ ซึ่งเกรี้ยวกราดขึ้นโดยหนึ่ง
ข้อพิพาทต่าง ๆ ระคมเด่นกัมในระย
นี้ และคงที่สุดในวันวานนี้ด้วยความ
คาดคะเนว่าจะเข้าสู่อำนาจผู้แทนราช-

พรรคพวกประชุมบ้ายวันนั้น ได้เข้า
สภาฯ จึ่งก็แค่เพียงใน รูป กระของ
สมาชิกปลดหน้าสำหรับเรื่องหนึ่ง
-นายอรุณ แห่งสว่างวัฒนะ สมาชิก
ประเภทที่ ๑ ผู้แทนราษฎรจังหวัด
นครสวรรค์. (มีต่อหน้า ๓๖)

ล่อลวงให้ยกลูกสาวยังไม่พอใจ กลับหลอกพ่อตาบอทองแต่งงาน

เมื่อวันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน
นายเด่น เข้ารับของ ห้างเลขที่ ๒๖๓-
๒๖๕ ปากกระถอกวัดเค ตรงข้ามถนน
พระเมียง ตำบลนางเลิ้ง ได้บอกให้
เจ้าหน้าที่จับกุมเงินภุมิพนธ์ (เจียน
จิตรเสว) บุตรหลวงกลตพิพาทที่ รับ
ราชการเป็นหัวหน้างานโยธาเทศบาล
อยู่ตำบลบางปรวงค์ อำเภอบางก
จังหวัดปทุมธานี โดยหาว่าหลอก
ลวงสาว สร้อย ข้อมือ ทองคำไป ห้าง
ด้วยราคา ๒๐๐ บาท นายร้อยคำว

ศรีพรวดี เกษะ นันท์ รองสารวัตร
แห่งสถานีตำรวจ นาง เติงทำการสอบ
สวนได้ความว่า.

เมื่อราวเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๐
ขุนเงินภุมิพนธ์นี้ ได้ มา ลู่ ขอ ลูก
สาวของนายเด่น รื้อนางสาวประเสริฐ
(มีต่อหน้า ๓๕)

จำแนก

หน้า ๓ เหตุการณ์ที่โจ่งคุเฟ่ง
.. ๕ ตลาดอาวสุ
.. ๖ ปัญหาการระวางเรือ
.. กตาง การชกมวยระหว่าง
ใจหลุยกับชเม齡

จะเกิดเหตุเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน พุทธ
ศกนี้ เวลา ๖ โมง เย็น (๑๗ นาฬิกา)
ก็ยงได้ร่วมเสวย อาหาร ด้วยกัน ณ
(มีต่อหน้า ๒)

คดีท่านหญิงเรีง (ต่อจากหน้า ๑)

คำหนักของจำเลย แล้วยาหารแล้ว หม่อมเจ้ากิติฯ ก็กลับ ไปยัง คำหนัก ครั้นเวลาประมาณ ๒๓ นาฬิกา ฝ่าย จำเลยได้เรียก หม่อมเจ้า กิติฯ ไปยัง คำหนักจำเลย เพื่อทรงอักษรมอบ ให้ หม่อม เจ้า กิติฯ นำ ไปหานายดีห์ แพทย์ ทำพันให้แก่มหม่อมเจ้า กิติฯ ซึ่ง จะไปกรุงเทพฯ ในตอนเช้าของวันรุ่ง ขึ้น ทรงอักษรให้แก่มหม่อมเจ้า กิติฯ ก็ยังไม่กลับไปที่คำหนัก ได้ทรงสนทนากับจำเลยต่อไปอีก.

จำเลยและหม่อมเจ้ากิติฯ ได้พูด กันถึงเรื่องไปกรุงเทพฯ ว่า จะ ไป ทำอะไรบ้าง พักที่ไหน จำเลยถามว่า ทำไมไม่ไปพักวังสุโขทัย หม่อมเจ้า กิติฯ ได้ไม่ไปเพราะกฎเกณฑ์มาก เขา ออกก็ลำบาก จนเวลา ๕ ทุ่มเศษ จำเลย ได้ พูด เตือน ให้ ไปนอน แล้วย หม่อมเจ้ากิติฯว่าขอรออยู่ที่นี้ รอนาน นิดเดียวจะมา จำเลยจึงเดินไปชะโงกหน้าต่างดูว่านายนิลจะมา หรือยัง เมื่อไม่เห็นก็เดินจะกลับมานั่ง พอ เดินผ่านหม่อมเจ้า กิติฯ ก็ จับ มือ ไว้ แล้วจ้องยิ้มๆพูดชวนจำเลยให้ไปกรุงเทพฯ ด้วยกัน จำเลยตอบว่าได้ไปเมื่อ เร็วๆ นี้เองก็เลยไป แล้วจำเลยตั้ง มีตอกบอกหม่อมเจ้ากิติฯให้ไปคอย นายนิลที่คำหนัก จำเลยก็เดินไปนั่งที่ เคียงอยู่คิดๆกับประคุด หม่อมเจ้า กิติฯนั่งอยู่ ที่เก้าอี้เฉยๆอยู่สัก ครู่หนึ่ง จำเลยก็พูดเตือนให้ไปนอนอีก คิด มากแล้ว หม่อมเจ้ากิติฯก็ลุกขึ้นเดิน ไปที่ประตู จำเลยเข้าใจว่าคง จะไป จึงจะเดินไปเพื่อ ลง ถอดนวมที่ ประตู แต่หม่อม เจ้ากิติฯ ไม่ได้ เดิน ออก ไป จำเลยก็ ชะงักไม่ทันได้ลง จาก เคียง หม่อมเจ้ากิติฯก็เดินเข้าไป นั่ง ที่เคียง เข้าปลูกปลั๊กอุดรวิทย์จำเลยๆ ยิ้ม หัน หม่อมเจ้ากิติฯจับแขนบิด ไว้และโหม ทบใจ จำเลยยิ้มไม่ได้ หม่อม เจ้ากิติฯ พยายามจะขันใจจำเลยปลูก ปลั๊กอุดรวิทย์ได้โดย ราบรื่นในตรง คอฉีก แล้วยกเคาะหัวขึ้นนอกกระ-

คุมหลุดหมด มุ่งที่เคียงที่ขาด จำเลยได้ร้องเรียกนางสาว บุญเหลือคน ไร่ ซึ่งนอนอยู่ อีกห้องหนึ่งตรง กันข้าม นางสาวบุญเหลือก็ไม่ว่าง ได้ความ ว่าเป็นคนนอนรับใช้ หม่อมเจ้ากิติฯ ก็ลงออกดู ขึ้นไปหยิบมิดที่โต๊ะเขียน หนังสือ และตรงเข้ามาจับมือจำเลย ไว้ แล้วพูดขอความรัก จำเลย ยัง ได้ พูด เตือนสติว่า ให้ ระวังถึง วงศ์ ตระกูล เพราะเรา ก็ เกือบ จะเป็นวงศ์ตระกูลเดียวกัน ที่เขา ใจ ได้เลี้ยง คุ คลอดมาก ก็ เพราะ เห็น แก่ได้ใจว่าซึ่งเป็นน้องของเสด็จพ่อ แท้ๆ ไม่ควรจะคิดนอกถ่วงนอกรทาง ควรระวังถึงความ ปรมา โยธาทำดา ยเสีย หม่อมเจ้ากิติฯก็บอกว่า เป็นความ รักกันแท้จริงช่วยไม่ได้ จำเลยเห็น ว่าพูดไม่จริงก็เลยจับมือ หม่อม เจ้ากิติฯ โกรธว่าพูดๆไม่ได้ แล้ว หม่อมเจ้ากิติฯ หันไปทัก มึง กัน หามัน ของจำเลยที่ใต้หมอน จำเลยหยิบมัน ของขุน บำราบบริ พินาศ อีก กระบอก หนึ่ง ซึ่งฝากจำเลยเก็บไว้ในลิ้นชัก

โต๊ะเขียนหนังสือ ขึ้นจากถ้องหมอน ไว้ที่เคียง เป็นปืนโอโตเมติก หม่อม เจ้ากิติฯ ยกปืนไว้รอดเวอร์หรือดก ไม่ รองจำเลยพูดว่า ถ้าร้องอีกคำ จะยิง แล้วตรงเข้าจับตัว จำเลย จำเลย หดบ หัน หม่อมเจ้า กิติฯ บอกว่าไม่ ต้อง มึงก็ได้ มิด เด่มเดียว ก็พอ แล้วหม่อมเจ้ากิติฯ ได้เอา กระสุนปืนไว้รอดเวอร์ออกใส่ไว้ในลิ้น ชัก เอาตัวกระสุนปืนหมอนไว้ที่ เคียง หยิบมิดที่วางขึ้นถือไว้ ตรง เข้ามาดุด่าจำเลยพูดว่า วัใหม่มิด นี้เอาเลือด ของ หม่อม เจ้า กิติฯ ออก แล้ว ทัคนอนบึงละ โดยหม่อม เจ้ากิติฯ ได้เอามันแทงทอก ตัวเองก่อน เพื่อ ให้จำเลยตกใจ และหม่อม เจ้ากิติฯ ได้กดดากจำเลยออกไปจาก ห้อง บอกว่าไปตายเถอะ แล้วกระซอก โดยแรงไปทางระเบียบทาง หลังคำหนัก จำเลยได้ร้องว่า ช่วยด้วย ช่วยด้วย ไม่เห็นใครออกมา ก็ยกปืนที่หมอน ไว้ที่เคียงยิงขึ้น คงใจจะยิง ช้ ให้ปล่อย หนึ่ง ซึ่งฝากจำเลยเก็บไว้ในลิ้นชัก เพราะจวน จะลงบันได พอลงหน้า

บันได หม่อมเจ้า กิติฯ ก็กระซอก จำเลยก็ยังขึ้นไม่ หม่อมเจ้ากิติฯ ก็ปล่อยมือ จำเลย ถอยหลังจะวิ่ง หัน หม่อมเจ้ากิติฯ ลงนั่ง สักครู่ก็ นอน หายลง จำเลย จึงเดิน ไปดู เห็นกำลัง นอน หายใจ แรง ก็ร้อน รัวรัวขึ้นไว้บนคอก เทียนของหากคน ช่วย เห็นนางแถมคนไรมาอยู่ข้าง หลัง จึงบอกให้นางแถมหาพิมเสน หรือยาคุม มาให้ หม่อมเจ้า กิติฯ คุม แล้วให้ ขุนบำนอบริ พินาศ ซึ่งมาภายหลังช่วยผ่ายปอดจนกระทั่งหม่อมเจ้า กิติฯ สิ้นชีพตักษัยในคืนนั้นเอง.

ถ้าคืบนี้ ศาล จะ ได้ใช้ คุดยพิพิค รือเท็จจริง ศาลคงพิจารณาจาก คำพยาน หลักฐาน และพฤติการณ์ ที่ปรากฏในรบวนพิจารณา มิฉะนั้น ไม่ ชอบด้วย วิถี พิจารณา จะวินิจฉัย นอกถ่วงวน ได้กล่าวไว้ เบื้องต้นว่า โจทก์ไม่มีพยานแสดงว่าจำเลยได้ยิง หม่อมเจ้ากิติฯด้วยเหตุใด นอกจากจำเลยจะได้ให้การ ต่อเจ้าพนักงาน สอบ ส่วนและศาลแล้ว ก็ไม่มีผู้ใดจะทราบ ว่าใคร เป็นคนยิง แต่เมื่อฝ่ายจำเลย ยื่นคำ ให้การ ว่า ได้ เป็น ผู้ยิง จริงๆ และไม่มีเหตุอันควร สงสัยว่าไม่ไรจำเลยเป็นผู้ยิง ก็ไม่มีทางที่ศาลจะพึงเป็น อย่างอื่นได้ นอกจากจะพึงว่า จำเลย เป็นผู้ยิงอย่างเดียวยัง พราะเหตุใด จะต้องวินิจฉัยต่อไป หลักฐานคำ พยานโจทก์ ไม่มีคนใด กล่าว ว่า จำเลยได้ยิงโดยไม่เจตนาอันสมควรเลย กลับได้ ความสัมพันธ์ฝ่ายจำเลย ว่า ใน ขณะเกิดเหตุนางแถมพยานของโจทก์เองได้ยืนเคียง จำเลย ร้องว่าช่วยด้วย ครั้งแรก แล้วก็ได้ยืนเคียง ดังกักกัก เหมือนบานประคุด และได้ยืนเคียง ร้องว่า ช่วยด้วย อีกครั้งหนึ่ง ก็ ได้ยืน เคียงบนหรือประคุดทั้งนั้น ยังได้เห็น มุ่งที่เคียง กับเสื้อ ของจำเลย ที่ได้ อยู่ เป็นรอยฉีกขาดจริงๆ ซึ่งจำเลยได้ เบิกความเป็นพยานจำเลย ว่า ได้ เรียกร้องให้คนช่วยจริง มุ่งและเสื้อ ได้ถูกฉีกขาดจริง อันกระทำให้น่า พัง ถอยคำ ของจำเลย นอกจากนั้น (มีต่อหน้า ๓๕)

ถึงนำลังกะลี ขนาด ๔๐๐ แกลลอน

พร้อมทั้งก๊อททองเหลืองเหล็กขัดฝาและกุญแจ

ราคาใบละ ๘๕ บาท เงินสด

ส่งให้ทุกแห่งในพระนคร นำหนักใบละประมาณ ๒๐๐ กิโลกรัม สำหรับค้าระหว่างรถไฟ บริษัทมีความยินดีขอประกาศให้ทราบว่า อัตราการวางถ่วงน้ำหนักมาก ส้มควรจะต้องขอ เขาไว้ใช้ให้ได้ เรื่อยตรวจดูคงต่อไป

จากกรุงเทพฯ	ค่าระวาง	จากกรุงเทพฯ	ค่าระวาง
ถึงสถานี	ต่อ๓๐๐กิโล	ถึงสถานี	ต่อ๓๐๐กิโล
อยุธยา	๓.๕๐ บาท	ปากเพรียว(สระบุรี)	๓.๓๐ บาท
ลพบุรี	๓.๐๐ ,,	โคราข	๒.๐๐ ,,
บ้านหมี่	๓.๕๐ ,,	สุรินทร์	๒.๗๐ ,,
ปากน้ำโพ	๓.๗๐ ,,	วารินทร(อุบล)	๓.๓๐ ,,
พิษณุโลก	๒.๖๐ ,,	นครปฐม	๐.๕๐ ,,
อุดรธานี	๓.๐๐ ,,	บ้านโป่ง	๐.๗๐ ,,
ท่าเสา	๓.๐๐ ,,	ราชบุรี	๐.๗๐ ,,
ลำปาง	๓.๕๐ ,,	เพชรบุรี	๐.๗๐ ,,
เชียงใหม่	๔.๐๐ ,,	หัวหิน	๐.๗๐ ,,
—	—	ชุมพร	๐.๗๐ ,,
สุวรรณภูมิ	๓.๐๐ ,,	ทุ่งสง	๔.๐๐ ,,
—	—	หาดใหญ่	๔.๖๐ ,,

บริษัทบ่อนิยว จำกัด เป็นเอเย่นต์ ในสยาม

คู่มือการเที่ยว

(ต่อจากหน้า ๖)

ที่บรรจุในเรื่อง ค้นหา มาได้จากหนังสือใดหรือที่ใดให้ ทำหมายเหตุบอกไว้ข้างหากจากเรื่องด้วย.

ข้อ ๖ ผู้เขียน นอกจาก ที่มี ภูมิ จำแนกอยู่ในจังหวัดสงขลาให้ตั้งเรื่องไปยังแผนกส่งเสริมการท่องเที่ยวของกรมพาณิชย์ เดวที่ ๑๘ ถนนเจริญกรุง (ใกล้ถนนสุริวงศ์) พระนคร ส่วนผู้มีภูมิจำแนกใน จังหวัดสงขลาให้ตั้งชื่อ นายจันทร์ สุนทรมาศ ดำเนินงานผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา จังหวัดสงขลา.

ข้อ ๗ เรื่องที่ส่งเข้าประกวดต้องได้ชื่อหรือชื่อให้เรียบร้อย และให้เขียนที่หน้าของหรือที่หน้าว่า "เรื่อง คู่มือเที่ยวจังหวัดสงขลา"

ข้อ ๘ เรื่องที่กรรมการตัดสินว่าดีที่สุดจะได้รับรางวัลดังนี้ จะต้องเป็นกรรมสิทธิ์ของกรมพาณิชย์

ข้อ ๙ เรื่องที่กรรมการตัดสินว่าดีที่สุดจะได้รับรางวัลดังนี้

ก. รางวัลของอธิบดีกรมศิลปา-

กร ๑ รางวัล

ข. รางวัลของพระยาอัคร ๑
ข้าหลวงประจำจังหวัดสงขลา

๑ รางวัล

ค. รางวัลของนายเออน ณ สง-

ขลา ๑ รางวัล

กรมพาณิชย์รับจะพิมพ์เรื่องซึ่ง
รางวัลหนึ่งคือ คู่มือออกจำหน่าย

แบ่งรายได้จากการขายหนังสือ
เป็น รางวัล ให้กับผู้ แต่งเรื่อง ละดับ
ทุก ๆ ๑๐ เดือน (รวม ๔ รางวัล)

ข้อ ๑๐ เมื่อ กรรมการ ลงความ
เห็นว่าเรื่องใดที่ดีและสมควรได้รับ
รางวัลแล้ว เป็นอันเด็ดขาดเพียงนั้น
ถ้าเรื่องทุกเรื่องที่ตั้งเข้าประกวดดีไม่
ถึงขีดที่จะได้รับรางวัล กรรมการจะ
งดไม่ให้รางวัลเลยก็ได้

ข้อ ๑๑ กรรมการตัดสิน คือ
เจ้าหน้าที่กรมพาณิชย์ ๒ นาย ผู้
แทนราษฎร ๒ นาย และอธิบดีกรม
ศิลปากร รวม ๕ นาย

ข้อ ๑๒ เรื่อง ที่ไม่ ได้รับ รางวัล
ผู้แต่งจะมารอรับคืนไปก็ได้

ฉลองพ้อตา

(ต่อจากหน้า ๑)

ศรีธยา ๑๘ ปี โดยดอหอดอกนายเด่น
ว่าภรรยาเก่า ถึงแก่กรรม นายเด่น
หลงเรือจ้างยอมยก นางสาวประเสริฐ
ศรีบุตรสาวของคนให้ โดยเรียกค่า
สินสอดทองหมั้นเป็นเงิน ๔๐๐ บาทกับ
สายสร้อย ๑ สาย ทั้ง เค้นนี้ ค่อมมา
ขุนเงินภุมพัส ก็พา ภรรยา สาว ของ
คน ไปเลี้ยงดู แต่ความกตัญญูปรากฏ
ว่า ภรรยา ของ ขุนเงิน ๑ ยังหา ถึงแก่
ความตายตามคำบอกเล่าไม่ นาย
เด่นทราบเรื่องนั้นเข้า แค้นด้วยเสียแล้ว
จึงได้เก็บความ คับแค้นใจ ไว้ในใจ

มาเมื่อเร็ว ๆ นี้ ขุนเงิน ภุมพัส
ได้ มาหา นายเด่นที่บ้านและพูดว่า ขอ
สายสร้อย ๑ สาย เพื่อจะให้ นางประ-
เสริฐศรี ภรรยาของคนแต่งตัว นาย
เด่นหลงเรือ เลยให้ ไปเพราะ เห็น แก่
บุตร เวลาค่อมมาอีกได้เล็กน้อย นาย
เด่นได้ พบนางประเสริฐศรี บุตร ของ
คนเคยได้ถามถึงทอง นางประเสริฐ
ศรีปฏิเสธว่า ไม่เคยเห็น ขุนเงิน ๑ เขา
ไปให้ นายเด่นทราบความเช่นนั้น
มีความเจ็บใจ อยู่ก่อนแล้ว จึงบอก
ให้เจ้าหน้าที่กับ ขุนเงิน ๑ ที่เคย ผ่าย
เจ้าหน้าที่เห็นเป็นเรื่องราว พ้อ ตา
และถูกเรียกและขอให้ ปราบปราม
กัน ผ่ายนายเด่นไม่ยอมให้เจ้าหน้าที่
ที่จัดการฐานฉลอง เวลานั้นเจ้าหน้าที่
ที่จัดการไปตามทางทางแล้ว.

ญิบ ผลของทหาร

(ต่อจากหน้า ๕)

ที่มันอันมีเคยคืออันครายกินไปได้
ถูก ถอน ดันหนึ่ง การถอน ทหารบางที่
จะได้ คดลงกัน เมื่อจัน ได้ที่ มเห กอง
ทหารอันเข้มแข็งเข้าไปในมณฑลชาน
ซึ่งเกือบจะโดยมิได้หยุดยั้ง ด้วยเหตุ
ฉะนั้นจึงเรียกกันว่า ญิบ หนึ่งเพียงแต่จะ
พยายาม รักษาเมืองใหญ่ ๆ กับ การ
คมนาคมตามทางรถไฟ สายต่างๆ ใน
และกอง ทหาร ที่ถอนจาก นครวัดกัน
ชานจะเข้าประจำการ แทนใน เมน-
ลูก. (ทรานสโชนัน)

คดีทำงานหญิงเร้ง

(ต่อจากหน้า ๒)

ปรากฏจากพระยานโจทก์อีกว่า ฝ่าย
จำเลยได้ เล่าให้ นาย สิบ คำรวจ เอก
นั้นฟังเมื่อมาถึงคำ ทัก ใน ทัน ใด ว่า
มาทำยุ่งกับหญิง ๆ ยิงเองบ้องกันคว
ส่วนข้อความอื่น จะ เล่า ให้ กรม การ
อำเภอฟังเอง และ นายสิบ คำรวจ
เอกนั้น ยังได้ พบ บิน รืออดเวอร์ หรือ
ถูกไม่ที่ได้มันใดครั้งที่หม่อมเจ้ากิติฯ
ถูกจำเลยยิงล้มลง กับ พบมีค้อย
ที่ใกล้ พระศพหนึ่งเล่ม ยังชวนให้
หน้าฟังจนจบ นอกจาก นั้นเมื่อ ได้
พินิจพิเคราะห์ คำของจำเลย คงเห็น
จนจบแล้วจะเห็นว่า ใจความสำคัญ
ที่จำเลยให้ การคัดค้านอย่างไร ก็
อย่างเดียวกับ ที่ ให้ การ ค่อ เจ้า พนัก
งานสอบสวน ไม่ใช่เพียงมาพลิกแพลง
ให้การในภายหลัง เพื่อ ค่อ ผู้ค
ชันศาล ให้ การไต่ ยัดยาวพิศดาร
ได้ เรื่องราวแต่เดิมเหตุสมผลดี ทั้ง
จำเลยได้ เป็นผู้เขียนคำให้การ บรร
ยายเรื่องให้ เจ้าพนักงานฟังในวันรุ่ง
ขึ้นจากวันเกิดเหตุตนเอง ไม่ทันได้
มีเวลาเตรียมการ ปรัชญา ใน การ ค่อ
ผู้ค ประมวลเหตุการณ์ทั้งหลาย
ทำให้ หน้าเชื่อฟังถ้อยคำของจำเลย.

เมื่อฟังข้อเท็จจริงว่า ความ
จริงเป็นดังคำให้การของ จำเลย แล้ว
ก่อนไปจะได้ วินิจฉัยว่า การกระ
ทำของจำเลย เป็น ความ ผิด กฎหมาย
หรือไม่ ความ ปรากฏ ในชั้นแรก
ว่า หม่อมเจ้ากิติฯ ได้เข้า ปลก
ปลัดจำเลยในข้อบรรพท ในชั้น
ฝ่ายจำเลยยังมีได้ ยัง หม่อมเจ้า กิติฯ
เพียงจะไม่ยิง เมื่อ ออกไป ถึง ทาง ด้าน
หลังคำทักแล้ว ถ้าจะ ฟังแค่เพียง

มณฑลไว้เท่านั้น ส่วนกองทหาร
แมนจเรีย ทางแนวรบด้าน แม่น้ำแยงซี
ซึ่งได้ รับคำสั่งเนื่องจากเหตุการณ์ที่พรม
แดนโซเวียต- แมนจูแล้ว ก็จะ
กลับแนวรบด้านแม่น้ำแยงซีเหมือนกัน

ประชาธิปไตยสำหรับประชาชน
ประชาชนควรอ่านประชาธิปไตย

นี้การกระทำ ของจำเลยก็ไม่เป็น การ
ชอบด้วย กฎหมายและย่อม จะไม่ พ้น
ความผิดไปได้ แต่ความปรากฏค่อ
ไปอีกว่า หม่อมเจ้ากิติฯ ได้ใช้กำ
ลังดุจดาบจำเลยไป มีปืนรืออดเวอร์
พกอยู่ที่เอวระบอบหนึ่ง ซึ่งฝ่ายจำ
เลยในขณะนั้น ไม่ทราบว่าจะยังมีกระ
สุนเหลืออยู่หรือไม่ และถือ มีค ปลด
แหลม อยู่อีกเล่มหนึ่ง ทั้งได้พูดว่า
รู้ไหม มีคนี้เอาเลือด ของหม่อมเจ้า
กิติฯ ออกแล้ว ทนคนอื่นบ้างละ จำ
เลยได้เรียกกรังให้คนช่วย ก็หาที่พึ่ง
ไม่ได้ ดุจดาบไปเกือบถึง มันใด ทาง
หลังคำทัก ถัดจาก หลัง คำ ทัก
ไปเป็นน้ำเปลือยในคง พญาเย็น ถ้า
ขึ้นรอยู้อ่า จนกระทั่งถูก ดุจ ดาไป
ในน้ำ จำเลยจะทำไครเป็นที่พึ่งได้ อีก
จำเลยจึงต้องอยู่ในที่คับขันที่จะต้องใช้
อาวุธขึ้นยิงหม่อมเจ้า กิติฯ ความจริง
ปรากฏว่ากระสุนต้องท้ายทอยหม่อมเจ้า
กิติฯ จนมาตลงอยู่ ทางหน้าฉากเบื้องหน้า
กระทำให้น้ำสงสัยอยู่ บ้างว่า เหตุใด
จึงมีลักษณะบาดแผลดังนี้ ก็ปรากฏ
ว่า หม่อมเจ้ากิติฯ มีพระกาย สูงกว่า
จำเลยเกือบหนึ่งศอก และหม่อม
เจ้ากิติฯ กำลังใช้พระหัตถ์ซ้าย ชูค้ำ
เลยไปทาง ข้างหน้า จำเลยผู้อยู่
ทางเบื้องหลังต่ำกว่าผู้อยู่ ข้างหน้า ก็
เป็นที่เข้าใจได้โดยไม่ต้องสงสัยว่าการ
ยิงจากที่ต่ำกว่ากระสุนปืนจึงไปคองอยู่ทาง
เบื้องสูงได้ สรุปความได้ว่า ศาล
นี้เชื่อข้อเท็จจริงว่า เป็นความจริงดัง
ได้บรรยายมาแล้ว บุคคลที่กระทำ
อย่างหนึ่งอย่างใดแต่พอสมควรแก่เหตุ
โดยมีความจำเป็น เพื่อบ้องกันชีวิต
เกียรติยศและชื่อเสียง ฯลฯ เพื่อให้
พ้นภัยอันตรายซึ่งเกิดโดยผิด กฎหมาย
ท่านว่าไม่ควรลงอาญา ตามกฎหมาย
ลักษณะอาญามาตรา ๕๐ จึงพร้อมกัน
พิพากษาให้ยกฟ้อง ของโจทก์เสีย ให้
จำเลยพ้นข้อหาไป.

มนุญย์ ิมลสาร
สารกฤตย์ประไพ
ธำรงค์ราชนิติ
เถียว โพธิ์แก้ว

ราชตฤณมัยกับราชกรีฑาพบกัน ในการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลวันนั้น

วันนี้จะมีการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลระหว่างราชตฤณมัยสมาคมกับราชกรีฑา

สโมสร ที่สนามแข่งม้าราชตฤณมัยสมาคม นางแดง ครวีน เป็นครั้งแรกที่จะมีการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลกับราชกรีฑาสโมสร จึงเป็นที่ห่วงกังวลอย่างมากว่าผู้สนใจในการกีฬาทางปวงจะได้ถือโอกาสไปชม การแข่งขัน ฟุตบอล ประเภทนี้ จะไม่มีการเก็บค่าผ่านประตูเลย.

รักบี้ฟุตบอล เป็นกีฬาที่โด่งดังมาเป็นเวลานานปีแล้วในประเทศไทย รักบี้ฟุตบอลมีชาวไทยนิยมกันมาก ในสมัยนี้มีผู้สนใจมากจนมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ก็ได้ตั้งหลายปีแล้ว ส่วนทหารอากาศได้ตั้งทีมเล่นเหมือนกัน และได้ข่าวว่าธรรมศาสตร์และารเมือง กำลังค้าจะให้ นักศึกษาเริ่มเล่นในไม่ช้า.

รักบี้เป็นฟุตบอลที่สนุก สนานมากที่สุด และถูกนิยมนักฟุตบอลชาวไทย มีการกวดขันฝึกหัดอย่างมางถึงกับปลุกปล้ำ ผู้เล่นจะต้องใช้กำลัง ความอดทน และไหวพริบอย่างมาก ไร้มือและเท้าใดในการเล่น.

เพื่อประโยชน์แก่ผู้ เราขอแนะนำการเล่นอย่างย่อๆ.

ข้อสำคัญคือ การส่งลูกบอลด้วยมือจะส่งไปทาง ด้าน หน้าไม่ได้ และผู้รับจะต้องอยู่ข้างหลังผู้ส่ง มิฉะนั้นถ้าหน้า ในการเตะ ลูกบอลก็เช่นเดียวกัน ผู้ส่งฝ่ายเดียวกันที่อยู่ข้างหน้าผู้เตะ หน้าทุกคนจะต้องรอให้ ผู้เตะเกิดการตีหน้าเสียก่อนจึงจะเล่นต่อไปได้.

หม่อมพริบ วรพรรณ เจ้าของ ร.อ. หลวงภักดีภูมิวิภาค บรรณาธิการ นางอรุณ พัฒนศรี ผู้จัดการการเงิน นายราพรรณ พุกกะเจียม ผู้พิมพ์โฆษณา สำนักงานและพิมพ์ที่โรงพิมพ์ "ประชาธิปไตย" ถนนหลานหลวง พระนคร โทรศัพท์ ๒๐๖๕๕

ท่านจะเห็นมีการทำ "สควบี้" กันบ่อยครั้ง ถึงกองหน้า ฝ่ายเตะเปิดเกมเข้ารีชชี่ หมกคั่นกัน และแย่งลูกที่ "สควบี้" เข้าไป ทั้งนี้เนื่องจากการ ทำผิด กฎกติกา เช่นทำลูกกระดอนไปข้างหน้าเป็นต้น หรือหมกคั่นลูกเวลา "สควบี้" อนึ่งเมื่อผู้เล่นถูกจับหรือปลดปล้ำแล้วจะต้องถูกบอลดัดไม่ได้จะต้องใช้เท้าเลี้ยงลูกไป โทะงัดหน้า และการกระทำผิดกฎกติกาจะ ต้องเสีย ลูกเตะ กินเปล่า ซึ่งผู้เตะอาจทำแต้มได้ ๓ แต้ม โดยเตะลูกข้ามไม้คาน และ ระหว่างเสาประตู

วิธีทำแต้มนั้น ผู้เตะฝ่ายรุกจะต้องนำลูกบอลไปวางหลังเส้นประตูของอีกฝ่ายหนึ่ง จะต้องวางหรือเตะลูกบอลดัด บนพื้นดินด้วย มือเรียกว่าทำ "โทะ" ได้ ๓ แต้ม การนำลูกข้ามเส้นนั้น จะเลี้ยง ไป หรือวิ่ง ไปในมือก็ได้ และถ้าทำโทะแล้ว เตะลูกข้ามประตูด้วยก็ได้อีก ๒ แต้ม แต่ถ้าฝ่ายรับ จับ ลูกที่ ฝ่ายรุกเลี้ยงข้ามเส้นเสียก่อน ก็ไม่มี "โทะ"

ชุดราชตฤณมัย จะเลือก ๑๕ คนจากบุคคลเหล่านี้.

(หลังสุด)พนม, (กองหลัง) บำรุง, โฉลก, ประหยัด, พจน์, ม.จ. จันทร์, (กองกลาง) ร.อ. ม.จ. รัชชยากร, ร.อ. นิค ร.น. ประดิษฐ์(กองหน้า) จรัส, บุญ ประสิทธิ์, ถนัด, อำพันธ์, ทบทิม, พิศวง, เกษม, สงวน, ประสิทธิ์.

ผู้ตัดสินคือ นายคณีย์ การแข่งขันจะเริ่มในเวลา ๑๗.๑๕ น.

หลวงวิจิตรฯ (ต่อจากหน้า)

การที่เรื่องของนายเตียง ไร่ยกถาดแห่งอบตราชานมมิได้จบไปถึงสภาบายนาน ก็ตรงกับด้อยค่าของนายทองอินทร์ ภริพรม ผู้สนับสนุนคนสำคัญ ซึ่ง ให้แก่เจ้าหน้าที่ของเราว่า

"การนี้ยังไม่พร้อม เรายังอยู่ในชั้นคำวิเท่านั้น และตลอดคดีคำพิพากษาเรื่องก็ยังอาจ คำนึง ไป ไม่ถึงสภาฯ ก็ได้ เวลานี้เรายังไม่มีอะไรที่แน่นอนสำหรับงานนี้สักอย่างเดียว".

สภาฯ วนันมีเรื่องสำคัญผ่านเข้าไปได้พิจารณาเรื่องคือ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติจัดการเมืองกับรักษารัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๔๗๖ พุทธศักราช ๒๔๗๐ ของนายเคียง ศิริธนย์ สมาชิกประเภทที่ ๓ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา. ฉะนั้นเราจะได้นำเสนอผลการพิจารณารวมกันไปในคดีนี้ และเริ่มต้นคดีเรื่องหลวงวิจิตรวาทการซึ่งผ่านเข้ามา ก่อนคดีฉบับ.

กะทันหันเป็นเหตุที่ควม นายอรุณแดงสว่างวัฒนะผู้เจ้าของคดีถามเมื่อต้นเวลากระทันหัน ซึ่งทางการสภาฯ ได้บันทึกไว้ระเบียบวาระไว้ นายอรุณถามว่า.

"ตามที่หลวงวิจิตรวาทการ รัฐมนตรีได้ แต่งตั้งปาฐกถาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ ๑๕ เดือนนี้ มีใจความก่อให้เกิดความรำลึกว่าฉันร้ายยิ่งกว่ายิว. อันเป็นเหตุให้คนทั้งหลายเข้าใจว่า รัฐบาลสยามจะทำการกำจัดคนคล้ายกับรัฐบาลเยอรมันกำจัดยิว รัฐบาลทราบความเรื่องหรือไม่"

นายกรัฐมนตรีนั่งผู้ตอบกระทันหัน "ปาฐกถา รัฐบาลได้ทราบข้อความในภายหลัง. ส่วนนโยบายทางการเมืองต่างประเทศ รัฐบาลได้แถลงไว้ โดยชัดแจ้งแล้ว แต่เมื่อได้รับตำแหน่ง ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐ ซึ่งมีควมว่าฐานะของประเทศสยามให้เกิด ความนิยมเป็นมิตรในนานาประเทศ ทั้งนี้โดยการส่งเสริมรักษาทางไมตรีให้ไว้"

นายอรุณแดงสว่างวัฒนะ ชักครั้งที่ ๑; "เมื่อปรากฏว่ารัฐบาลได้รักษาไว้ซึ่งนโยบายการต่างประเทศเป็นอันดี ฉะนั้นแนวความเห็น

ของรัฐมนตรีซึ่งก่อให้เกิด ความรำลึกกับแนวของรัฐบาลจึงขอทราบ ว่า รัฐบาลจะจัดการกับเรื่องนี้อย่างไร"

นายกรัฐมนตรีนั่ง: "ท่านผู้เป็นประธาน นั้นเป็นแนวความเห็นของบุคคล"

นายอรุณแดงสว่างวัฒนะ; "เป็นความเห็นส่วนบุคคลอย่างไร ยังคลุมเครือเป็นความเห็น ของผู้แต่งปาฐกถาหรือความเห็นในบันดาคำพิง. ขอให้ตอบให้ชัดก่อน ข้าพเจ้าจึงจะชักเป็นข้อ ๒ ต่อไป.

ประธานสภาฯ: "ท่านถามถึงใจ ข้าพเจ้ายังไม่เข้าใจ"

นายอรุณแดงสว่างวัฒนะย้ำคั้งขึ้น ประธานตอบแทน.

"เมื่อฝ่ายนายกตอบเช่นนั้น ก็หมายความว่า เป็นความเห็นของ ผู้แต่งปาฐกถาเอง"

นายอรุณแดงสว่างวัฒนะ ชักเป็นครั้งที่ ๒ "เมื่อรัฐบาลถือว่า เป็นความเห็นส่วนบุคคล รัฐบาลไม่รับผิดชอบเช่นนั้น ถ้าหากว่ามีผู้แสดงความคิดเห็นในทางคอมมิวนิสต์ ท่านจะว่าอย่างไร"

นายกรัฐมนตรีนั่ง: "ท่านผู้ประธานเรื่องนั้นไม่ใช่คอมมิวนิสต์"

นายอรุณแดงสว่างวัฒนะ. "นั่นเป็นเพียงตัวอย่าง เพราะข้าพเจ้าสงสัย คือ ถ้าเป็นแนวความเห็นท่าน คอมมิวนิสต์ รัฐบาลจะไม่จัดการโดยนั้นหรือ "

นายกรัฐมนตรีนั่ง. "เรื่องเช่นนั้นต้องแล้วแต่กรณี"

หลวงวิจิตร วาทการ รัฐมนตรีลงมาฟังการประชุมตามปกติ.

สภาฯ รับหลักการ แห่ง ร่างกฎหมายยกเลิกกฎหมายจัดการเมืองกับรักษารัฐธรรมนูญ ของสมาชิกแห่งสงขลา โดยคะแนน ๕๕ ต่อ ๕๖ และลงมติให้ออกใช้เป็นกฎหมายได้รวดเร็วโดย คะแนน ๖๔ ต่อ ๒๗.